

νους παρέχειν καὶ δάκρυα, τὰ δὲ διημερεύσαντα πάντως ἂν εὐδαιμονίζεσθαι; μέτρον γὰρ τοῦ βίου τὸ καλόν, οὐ τὸ τοῦ χρόνου μῆκος.

18. Ματαίους γὰρ καὶ πολλῆς εὐηθείας ἡγητέον εἶναι τὰς
5 τοιαύτας ἐκφωνήσεις 'ἄλλ' οὐκ ἔδει νέον ὄντα ἀναρπαγῆναι'.
τίς γὰρ ἂν εἴποι ὡς ἔδει; πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐφ' ὧν ἂν τις
εἴποι ὡς 'οὐκ ἔδει πραχθῆναι' πέπρακται καὶ πράττεται καὶ
νῦν καὶ πραχθήσεται πολλάκις. οὐ γὰρ νομοθετήσοντες πάρ-
εσμεν εἰς τὸν βίον, ἀλλὰ πεισόμενοι τοῖς διατεταγμένοις ὑπὸ
10 τῶν τὰ ὅλα προτανευόντων θεῶν καὶ τοῖς τῆς εἰμαρμένης καὶ
προνοίας θεσμοῖς.

E 19. Τί δ'; οἱ πενθοῦντες τοὺς οὕτως ἀποθανόντας ἑαυτῶν
ἔνεκα πενθοῦσιν ἢ τῶν κατοικομένων; εἰ μὲν οὖν αὐτῶν, ὅτι
τῆς ἀπὸ τῶν τεθνεώτων ἡδονῆς ἢ χρείας ἢ γηροβοσκίας ἐστε-
15 ρήθησαν, φίλαντος ἢ τῆς λύπης πρόφασις· οὐ γὰρ ἐκείνους
ποθοῦντες ἀλλὰ τὰς ἀπ' αὐτῶν ὠφελείας φανήσονται. εἰ δὲ
τῶν τεθνεώτων ἔνεκα πενθοῦσιν, ἐπιστήσαντες ὅτι ἐν οὐδενὶ
κακῷ τυγχάνουσιν ὄντες, ἀπαλλαγῆσονται τῆς λύπης, ἀρχαίῳ
καὶ σοφῷ πεισθέντες λόγῳ τῷ παραινοῦντι τὰ μὲν ἀγαθὰ
20 ποιεῖν ὡς μέγιστα, τὰ δὲ κακὰ συστέλλειν καὶ ταπεινοῦν. εἰ
F μὲν οὖν τὸ πένθος ἐστὶν ἀγαθόν, δεῖ ποιεῖν αὐτὸ ὡς πλεῖστον
καὶ μέγιστον· εἰ δ', ὥσπερ ἡ ἀλήθεια ἔχει, κακὸν αὐτὸ ὁμο-
λογοῦμεν εἶναι, συστέλλειν καὶ ποιεῖν ὡς ἐλάχιστον καὶ ἐξα-
λείφειν εἰς τὸ δυνατόν. ὡς δὲ τοῦτο ῥάδιον, καταφανὲς ἐκ τῆς
25 τοιαύτης παραμυθίας. φασὶ γὰρ τινὰ τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων
112 εἰσιόντα πρὸς Ἀρσινόην τὴν βασίλισσαν | πενθοῦσαν τὸν υἱὸν
τοιούτῳ χρῆσασθαι λόγῳ, φάμενον ὅτι καθ' ὃν χρόνον ὁ Ζεὺς